

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Διὰ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ «*Ιουλίου Καίσαρος*» συμπληροῦται ἡ μετάφρασις ἡμῶν τῶν τριῶν Ῥωμαϊκῶν δραμάτων τοῦ Σαίξπηρ: «*Ιουλίου Καίσαρος*», «*Κοριολαννοῦ*» καὶ «*Αντωνίου καὶ Κλεοπάτρας*».

Ὁ «*Ιούλιος Καῖσαρ*» ἐδημοσιεύθη τὸ πρῶτον ἐν τῇ ἐκδόσει τῶν ἔργων τοῦ Σαίξπηρ, ἅτινα οἱ ὑποκριταὶ Heminge καὶ Condell ἐδημοσίευσαν τῷ 1623· τοῦλάχιστον οὐδὲν σώζεται ἀντίτυπον παλαιότερον ἐκδόσεως. Φαίνεται δέ, λέγει ὁ Wright, ὅτι τὸ ἔργον ἐγράφη πρὸ εἰκοσαετίας, ἤτοι τῷ 1603.¹

Τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἔργου ἤρυστο ὁ ποιητὴς ἐκ τῶν Παράλληλων Βίων τοῦ Πλουτάρχου, οὗς ἀνέγνω ἐν τῇ ὑπὸ τοῦ Thomas North γενομένη μεταφράσει. Ἠκολούθησε δέ, λέγει ὁ Γερβῖνος, τὸν Ἑλληνοἱστορικὸν μετὰ τοσαύτης ἀκριθείας, ὥστε, ὅχι μόνον τὰ σπουδαιότατα γεγονότα τῆς βιογραφίας τοῦ Βρούτου καὶ τοῦ Καίσαρος, ἀλλὰ καὶ πολλὰ λεπτομερῆ χαρακτηριστικὰ τῶν προσώπων, καὶ φράσεις, καὶ λέξεις ἐπὶ τοῦ Πλουτάρχου παρέλαβεν.

Εἶνε δέ, ἐπιλέγει ὁ Γερβῖνος, ἀξία θαυμασμοῦ ἡ κεκαλυμμένη ἐκείνη τέχνη καὶ ἡ ἀδιάλειπτος δύναμις, δι' ἧς μετέβαλεν εἰς δράμα τὸ κείμενον τοῦ ἱστορικοῦ.

Οὐδαμοῦ ἄλλαθι ἐξετέλεσε τὸ ἔργον τοῦτο μετὰ τοσαύτης ἀφελείας καὶ τέχνης, δυνηθεὶς, ἐν τῇ πιστῇ παραστάσει ἱστορικῶν γεγονότων, γὰρ τηρήσῃ ἀπεριόριστον ποιητικὴν ἐλευθερίαν, καὶ ἐξ ἀληθοῦς ἱστορίας ἐλευθερὸν νὰ δημιουργήσῃ δράμα.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 17 Φεβρουαρίου 1886.

Ὁ Μεταφράσας

¹ Ὁ Malone φρονεῖ ὅτι ἐγράφη μετὰ τὸ 1607, διότι κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ἐδημοσιεύθη ὑπὸ τοῦ Γουλιέλμου Ἀλεξάνδρου Μένστρε, τοῦ μετέπειτα κόμητος τοῦ Stirling, ἡ τραγωδία τοῦ «*Ιουλίου Καίσαρος*», θέμα, ὅπερ ἴσως δὲν θὰ ἤθελε πραγματοποιῆθαι, ἂν εἶχεν ἤδη γράψαι τὴν τραγωδίαν τοῦ ὁ Σαίξπηρ.